

**Bryssel den 9 juli 2026
(OR. en)**

11697/26

**STATIS 60
DELECT 109
COMPET 939**

FÖLJENOT

från:	Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av Martine DEPREZ, direktör
inkom den:	3 juli 2026
till:	Thérèse BLANCHET, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	C(2026) 5011 final
Ärende:	KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) .../... av den 3.7.2026 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU genom inrättande av frivilliga standarder för hållbarhetsrapportering för användning av företag som skyddas av värdekedjetaket

För delegationerna bifogas dokument – C(2026) 5011 final.

Bilaga: C(2026) 5011 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 3.7.2026
C(2026) 5011 final

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) .../...

av den 3.7.2026

**om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU genom
inrättande av frivilliga standarder för hållbarhetsrapportering för användning av
företag som skyddas av värdekedjetaket**

{SWD(2026) 500 final}

(Text av betydelse för EES)

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL DEN DELEGERADE AKTEN

Enligt redovisningsdirektivet (2013/34/EU)¹, i dess lydelse enligt direktivet om företagens hållbarhetsrapportering (direktiv 2022/2464)² och Omnibus I-direktivet (2026/470)³, ska företag som på balansdagen har haft en nettoomsättning på över 450 000 000 euro och i genomsnitt har haft över 1 000 anställda under räkenskapsåret redovisa information om företagets inverkan på hållbarheten och sådan information som är nödvändig för att förstå hur hållbarhetsfrågor påverkar företagets utveckling, resultat och ställning. Rapportrande företag måste redovisa den här informationen inte bara om sin egen verksamhet utan även om sin värdekedja.

Artikel 29ca i redovisningsdirektivet, i dess lydelse enligt Omnibus I-direktivet, ger kommissionen befogenhet att anta frivilliga standarder för hållbarhetsrapportering för företag som inte har mer än 1 000 anställda. Dessa standarder ska antas genom delegerade akter.

Frivilliga standarder för hållbarhetsrapportering har två syften. För det första syftar de till att underlätta frivillig rapportering av hållbarhetsinformation genom att utgöra en enkel och standardiserad ram för företag som inte omfattas av obligatoriska krav på hållbarhetsrapportering. På så vis underlättar frivilliga standarder tillgången till hållbar finansiering för sådana företag och hjälper dem att förstå och övervaka sin egen hållbarhetsprestanda, vilket i sin tur förbättrar deras resiliens och konkurrenskraft samt deras anseende bland konsumenter, intressenter och tillsynsmyndigheter och i slutändan kan leda till bättre förvaltningsmetoder.

För det andra syftar frivilliga standarder till att ta itu med den så kallade nedsippningseffekten avseende rapportering av värdekedjan genom att begränsa den information som får begäras för hållbarhetsrapportering från företag i värdekedjan som inte har över 1 000 anställda (*skyddade företag*). Begäranden om information, som tas emot av företag i värdekedjan, inklusive små och medelstora företag, är ibland oproportionerliga och lämnas in genom skiljaktiga, icke-samordnade och överlappande frågeformulär, vilket innebär ytterligare börda.

För att uppnå målet att begränsa nedsippningseffekten fastställs i Omnibus I-direktivet att frivilliga standarder kommer att fungera som ”värdekedjetak”. När företag som omfattas av kraven på obligatorisk hållbarhetsrapportering i redovisningsdirektivet (*rapporterande företag*) inhämtar information om sin värdekedja är det förbjudet för dem att från skyddade företag kräva information som går utöver de upplysningar som ska lämnas i enlighet med de frivilliga standarderna. Samtidigt har skyddade företag lagstadgad rätt att vägra att

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj>).

² Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464 av den 14 december 2022 om ändring av förordning (EU) nr 537/2014, direktiv 2004/109/EG, direktiv 2006/43/EG och direktiv 2013/34/EU vad gäller företagens hållbarhetsrapportering (EUT L 322, 16.12.2022, s. 15, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2464/oj>). Genom detta direktiv stärktes och reviderades de krav på icke-finansiell information som infördes i redovisningsdirektivet genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/95/EU av den 22 oktober 2014 om ändring av direktiv 2013/34/EU vad gäller vissa stora företags och koncerners tillhandahållande av icke-finansiell information och upplysningar om mångfaldspolicy (*direktivet om icke-finansiell rapportering*).

³ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2026/470 av den 24 februari 2026 om ändring av direktiven 2006/43/EG, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 och (EU) 2024/1760 vad gäller vissa krav avseende företags hållbarhetsrapportering och vissa krav avseende tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet (EUT L, 2026/470, 26.2.2026, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2026/470/oj>).

tillhandahålla information som överskrider dessa gränser. Rapporterande företag som väljer att begära information som överskrider dessa gränser är skyldiga att säkerställa att skyddade företag informeras om vilken extra information som begärs och om deras lagstadgade rätt att vägra att tillhandahålla den.

För att säkerställa proportionalitet förbjuder värdekedjetaket inte utbyte av information på frivillig basis av information som vanligtvis utbyts mellan företag inom en viss sektor. Taket påverkar inga avtalsenliga skyldigheter, eller skyldigheter som följer av unionsrätt eller nationell rätt, att tillhandahålla information som inte går utöver den information som anges i den frivilliga standarden. Vidare är värdekedjetaket enbart tillämpligt på insamling av information som görs i syfte att rapportera hållbarhetsinformation i enlighet med redovisningsdirektivet.

Enligt artikel 29ca i redovisningsdirektivet måste de frivilliga standarderna uppfylla följande innehållskrav: i) De ska baseras på kommissionens rekommendation (EU) 2025/1710 om en frivillig standard för hållbarhetsrapportering för små och medelstora företag i dess ursprungliga version⁴, ii) de ska stå i proportion till och vara relevanta för kapaciteten och egenskaperna hos de företag för vilka de är utformade och för verksamhetens omfattning och komplexitet, iii) de ska ange vilken struktur som ska användas för att lägga fram hållbarhetsinformationen.

I linje med dessa krav har den frivilliga standarden för små och medelstora företag ändrats så lite som möjligt. Ändringar har främst gjorts för att säkerställa anpassning till den reviderade uppsättningen europeiska standarder för hållbarhetsrapportering (ESRS)⁵. Detta tillvägagångssätt säkerställer rättssäkerhet och kontinuitet för företag som redan tillämpade den frivilliga standarden för små och medelstora företag enligt rekommendationen, vilken fungerade som en mellanliggande lösning för att möta efterfrågan på marknaden i avvaktan på antagandet av den frivilliga standarden och som ersätts genom denna delegerade akt.

Vidare återspeglar detta tillvägagångssätt den förändrade förståelsen av begreppet proportionalitet i hållbarhetsrapportering enligt Omnibus I-direktivet mot bakgrund av den senaste geopolitiska utvecklingen och den nya tonvikten på unionsföretagens konkurrenskraft. På grundval av denna nya proportionalitetsekvation undantogs genom Omnibus I-direktivet vissa företag från kraven på hållbarhetsrapportering, och samtidigt antar kommissionen en delegerad akt för att förenkla ESRS och därmed avsevärt minska rapporteringskraven för de företag som fortfarande omfattas av kraven.

I samband med denna omkalibrering av rapporteringsskyldigheterna anses en frivillig standard som fortfarande är nära anpassad till den frivilliga standarden för små och medelstora företag och som ursprungligen utformades för små och medelstora företag, vara proportionerlig för företag med upp till 1 000 anställda. Betydande tillägg till den frivilliga standarden för små och medelstora företag skulle höja referensnivån för värdekedjetaket, vilket skulle minska skyddet för företag i värdekedjorna.

Denna delegerade förordning kompletterar artikel 29ca.1 i redovisningsdirektivet, i dess lydelse enligt Omnibus I-direktivet genom att fastställa standarder för hållbarhetsrapportering för frivillig användning av företag som skyddas av värdekedjetaket (*frivillig standard*).

⁴ Kommissionens rekommendation (EU) 2025/1710 av den 30 juli 2025 om en frivillig standard för hållbarhetsrapportering för små och medelstora företag (EUT L, 2025/1710, 5.8.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2025/1710/oj>).

⁵ Kommissionens delegerade förordning (EU) .../... av den om ändring av delegerad förordning (EU) 2023/2772 vad gäller förenkling av vissa standarder för hållbarhetsrapportering (EUT XX, ELI:XXX). [Publikationsbyrå: *för in nummer, datum, EUT-hänvisning och ELI-nummer för delegerad förordning C (2026) 5010*].

2. SAMRÅD SOM FÖREGÅTT ANTAGANDET AV AKTEN

I Omnibus I-direktivet föreskrivs att standarderna för hållbarhetsrapportering för frivillig användning måste baseras på kommissionens rekommendation (EU) 2025/1710 genom vilken kommissionen godkände den standard för hållbarhetsrapportering för små och medelstora företag som utarbetats av Efrag och överlämnats till kommissionen i december 2024.

Efrags frivilliga standard för hållbarhetsrapportering för små och medelstora företag utvecklades enligt ett vederbörligt standardiseringsförfarande som omfattade ett offentligt samråd på fyra månader och fälttester från januari 2024 till maj 2024. Samrådet gällde standardens struktur, de föreslagna upplysningarnas relevans, förenklingar som uppnåts, acceptansen på marknaden, bedömning av de kostnader och utmaningar som upplysningarna medför, begripligheten och användbarheten i den vägledning som tillhandahålls samt de förväntade fördelarna.

Under Efrags samråd uttryckte berörda parter sitt stöd för den frivilliga standarden för hållbarhetsrapportering för små och medelstora företag som ett förenklat rapporteringsverktyg och en godtagbar ersättning för de frågeformulär som banker och stora företag använder för att begära information från små och medelstora företag i sina värdekedjor. Återkopplingen bekräftade alltså att den frivilliga standarden uppfyller sitt huvudsakliga syfte, dvs. att minska rapporteringsbördan, genom att ersätta fragmenterade och överlappande begäranden om information med en enda enhetlig ram som standardiserar uppgiftsinsamlingen och gör den mer effektiv.

Efter tilldelningen av befogenhet att anta standarder för hållbarhetsrapportering för frivillig användning enligt Omnibus I-direktivet och enligt kraven i redovisningsdirektivet⁶, blev den frivilliga standarden för små och medelstora företag föremål för ytterligare samråd som organiserades av kommissionens avdelningar.

Den föreskrivande kommittén för redovisningsfrågor⁷ och expertgruppen för medlemsstaterna om hållbar finansiering⁸ rådfrågades gemensamt om de nödvändiga anpassningarna för att innehållet i den frivilliga standarden för små och medelstora företag ska fungera som frivillig standard enligt medlagstiftarnas krav enligt Omnibus I-direktivet och, i ett senare skede, om den slutliga delegerade akten. I de flesta svaren betonades vikten av att anpassa den frivilliga standarden till den reviderade uppsättningen ESRS.

Vidare har denna delegerade akt offentliggjorts för ett fyra veckor långt samråd på portalen ”Kom med synpunkter”⁹. I detta sammanhang var återkopplingen från berörda parter i stort sett balanserad när det gäller huvudfrågorna, och man var allmänt överens om att mekanismen för värdekedjetaket måste förtydligas så mycket som möjligt.

Dessa samråd bekräftade att den frivilliga standarden för hållbarhetsrapportering för små och medelstora företag i stort sett uppfyller förenklingsmålen och proportionalitetsövervägandena i Omnibus I-direktivet och utgör en lämplig grund för utveckling av den frivilliga standarden. Det fanns dock farhågor om huruvida standarden är genomförbar för mikroföretag och om den kan skydda sådana företag från oproportionerliga informationskrav på ett lämpligt sätt.

⁶ Artikel 49.3a i redovisningsdirektivet.

⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder (EGT L 243, 11.9.2002, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2002/1606/oj>).

⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198, 22.6.2020, s. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj>).

⁹ Samrådet ”Kom med synpunkter” genomfördes mellan den 6 maj och den 3 juni 2026 och gav 203 svar.

Med hänsyn till resultaten av samråden har kommissionen ändrat den frivilliga standarden för hållbarhetsrapportering för små och medelstora företag genom att

- anpassa innehållet till den reviderade uppsättningen ESRS och därigenom minska antalet datapunkter jämfört med den frivilliga standarden,
- förtydliga vissa bestämmelser om tillämpningen av värdekedjetaket och ange vilka datapunkter som ingår i taket i bilaga II, och
- specificera att vissa upplysningar, särskilt mer krävande miljörelaterade upplysningar, är frivilliga för företag som har högst tio anställda och som tillämpar standarden. De berörda upplysningarna ligger därför över värdekedjetaket för sådana företag.

Ändringarna av den frivilliga standarden för hållbarhetsrapportering för små och medelstora företag resulterar i den frivilliga standard som antas enligt denna förordning.

Kommissionen har även bedömt huruvida denna förordning är förenlig med målen om klimatneutralitet i artikel 2.1 i den europeiska klimatlagen (förordning (EU) 2021/1119)¹⁰, för att säkerställa att det görs framsteg i det anpassningsarbete som avses i artikel 5 i den förordningen.

3. DEN DELEGERADE AKTENS RÄTTSLIGA ASPEKTER

Denna delegerade akt grundar sig på artikel 29ca i direktiv 2013/34/EU (*redovisningsdirektivet*), i dess lydelse enligt direktiv (EU) 2026/470 (*Omnibus I-direktivet*). Den innehåller standarder för hållbarhetsrapportering för företag som inte omfattas av den obligatoriska hållbarhetsrapporteringen i enlighet med artiklarna 19a och 29a i redovisningsdirektivet och som kan använda dessa standarder på frivillig basis. Dessutom fastställs referensnivån för det så kallade värdekedjetaket i enlighet med artiklarna 19a.3 och 29a.3 i redovisningsdirektivet.

Denna delegerade akt åtföljs av följande bilagor:

- Bilaga I är den frivilliga standarden och omfattar följande:
 - Grundmodul:
 - Allmänna upplysningar
 - B1 – Grund för utarbetande
 - B2 – Praxis, policyer och framtida initiativ för omställningen till en mer hållbar ekonomi
 - Grundmodul – Miljömått
 - B3 – Energi och växthusgasutsläpp
 - B4 – Förorening av luft, vatten och mark
 - B5 – Biologisk mångfald
 - B6 – Vatten
 - B7 – Resursanvändning, cirkulär ekonomi och avfallshantering

¹⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 av den 30 juni 2021 om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordningarna (EG) nr 401/2009 och (EU) 2018/1999 (EUT L 243, 9.7.2021, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1119/oj>).

Grundmodul – Mått för samhällsansvar

B8 – Arbetskraft – Allmänna egenskaper

B9 – Arbetskraft – Hälsa och säkerhet

B10 – Arbetskraft – Ersättning, kollektiva förhandlingar och utbildning

Grundmodul – Styrningsmått

B11 – Fällande domar och böter för korruption och mutor

- Omfattande modul:

Allmänna upplysningar

C1 – Strategi: Affärsmodell och hållbarhet – Relaterade initiativ

C2 – Beskrivning av praxis, policyer och framtida initiativ för omställningen till en mer hållbar ekonomi

Omfattande modul – Miljömått

Överväganden vid rapportering av växthusgasutsläpp enligt B3 (grundmodul)

C3 – Mål för minskade växthusgasutsläpp och klimatomställning

C4 – Klimatrisker

Omfattande modul - Mått för samhällsansvar

C5 – Ytterligare (allmänna) egenskaper som rör arbetskraften

C6 – Ytterligare information om den egna arbetskraften – policyer och processer för mänskliga rättigheter

C7 – Människorättsincidenter

Omfattande modul – Styrningsmått

C8 – Intäkter från vissa verksamheter

C9 – Könsfördelningskvoten i ledningsorganet

- Tillägg A: Definierade termer

- Tillägg B: Förteckning över möjliga hållbarhetsfrågor

- Tillägg C: Bakgrundsinformation för finansmarknadsaktörer som använder den information som tas fram med hjälp av denna standard (samordning med andra EU-förordningar)

– Bilaga II, som innehåller en förteckning över de upplysningar som omfattas av värdekedjetaket.

Denna delegerade akt gäller från och med räkenskapsåret 2027 för rapporteringen om värdekedjan för företag som omfattas av obligatorisk hållbarhetsrapportering. Akten gäller även från och med dagen för ikraftträdandet för företag som på balansdagen i genomsnitt inte har haft över 1 000 anställda under det föregående räkenskapsåret, som önskar hållbarhetsrapportera frivilligt.

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) .../...

av den 3.7.2026

om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU genom inrättande av frivilliga standarder för hållbarhetsrapportering för användning av företag som skyddas av värdekedjetaket

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG¹¹, särskilt artikel 29ca.1, och

av följande skäl:

- (1) Genom Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2026/470¹² ändrades direktiv 2013/34/EU bland annat genom en minskning av antalet företag som är skyldiga att rapportera hållbarhetsinformation enligt artiklarna 19a och 29a i det direktivet och genom en förenkling av kraven på hållbarhetsrapportering.
- (2) För att underlätta frivillig rapportering av hållbarhetsinformation för företag som inte omfattas av obligatoriska krav på hållbarhetsrapportering enligt direktiv 2013/34/EU, ändrat genom direktiv (EU) 2026/470, ska kommissionen enligt det direktivet anta en standard för hållbarhetsrapportering för frivillig användning. Denna standard bör också fungera som ett ”värdekedjetak” genom att förbjuda enheter som rapporterar hållbarhetsinformation enligt artiklarna 19a och 29a i direktiv 2013/34/EU att kräva information utöver de gränser som anges i standarden från företag i värdekedjan som inte har haft över 1 000 anställda i genomsnitt under det föregående räkenskapsåret.
- (3) Den standard för frivillig användning som antas genom denna förordning bygger på den standard som antagits enligt kommissionens rekommendation (EU) 2025/1710¹³ och bibehåller dess modulära struktur bestående av en grundmodul och en omfattande modul. Standarden för frivillig användning innehåller olika typer av datapunkter, däribland väsentliga datapunkter som företag är skyldiga att rapportera om de

¹¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj>).

¹² Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2026/470 av den 24 februari 2026 om ändring av direktiven 2006/43/EG, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 och (EU) 2024/1760 vad gäller vissa krav avseende företags hållbarhetsrapportering och vissa krav avseende tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet (*Omnibus I-direktivet*) (EUT L, 2026/470, 26.2.2026, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2026/470/oj>).

¹³ Kommissionens rekommendation (EU) 2025/1710 av den 30 juli 2025 om en frivillig standard för hållbarhetsrapportering för små och medelstora företag (EUT L, 2025/1710, 5.8.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2025/1710/oj>).

tillämpar standarden, datapunkter som endast behövs under vissa angivna omständigheter, datapunkter som är frivilliga och datapunkter som endast måste tas med vid rapportering av sektorsspecifik information. För att säkerställa att standarden är proportionerlig för företag av olika storlek bör dessutom vissa datapunkter vara frivilliga för företag med högst 10 anställda, även om de är väsentliga datapunkter för andra företag som tillämpar standarden.

- (4) Det är nödvändigt att fastställa hur värdekedjetaket bör fungera med tanke på de olika kategorier av upplysningar som ingår i standarden. Det är också nödvändigt att se till att det råder en rimlig balans mellan att skydda företag i värdekedjan från alltför stora informationskrav och att se till att tillämpningen av värdekedjetaket inte medför onödigt ytterligare börda för företag som omfattas av krav på obligatorisk hållbarhetsrapportering. Därför bör endast väsentliga datapunkter omfattas av värdekedjetaket. För att öka tydligheten bör de upplysningar som omfattas av värdekedjetaket anges i en särskild förteckning, där åtskillnad görs mellan upplysningar som utgör taket för företag med mer än 10 anställda och upplysningar som utgör taket för företag med högst 10 anställda. Det är viktigt att företag som omfattas av obligatoriska krav på hållbarhetsrapportering enligt direktiv 2013/34/EU endast begär information från företag i sin värdekedja i den mån de behöver den informationen, och att de begär mindre information än vad som anges i standarden för frivillig användning om de inte behöver all information i den standarden. Värdekedjetaket gäller endast informationsinsamling som utförs i syfte att rapportera hållbarhetsinformation enligt nationell lagstiftning som införlivar direktiv 2013/34/EU, och bör därför inte påverka begärd information som krävs för att uppfylla skyldigheter enligt annan unionsrätt eller nationell rätt, på de villkor som anges där.
- (5) Från och med den dag då denna förordning träder i kraft bör rekommendation (EU) 2025/1710 inte längre anses ha någon rättslig verkan. Dock uppmuntras fortfarande finansiella institut, finansmarknadsaktörer, försäkringsföretag och kreditinstitut att i möjligaste mån begränsa sina begäranden om hållbarhetsinformation från företag med högst 1 000 anställda, för syften som går utöver hållbarhetsrapportering enligt direktiv 2013/34/EU, till den information som anges i bilaga I till denna förordning. Medlemsstaterna uppmuntras också att öka medvetenheten bland företag med högst 1 000 anställda om fördelarna med frivillig rapportering av hållbarhetsinformation i enlighet med bilaga I till denna förordning, och vidta lämpliga åtgärder på nationell nivå för att verka för att standarden tillämpas och får acceptans, samt stödja automatisk digitalisering av frivillig hållbarhetsrapportering på grundval av standarden. För att minimera kostnaderna för efterlevnad är företag som tillämpar denna standard inte skyldiga att låta kvalitetsgranska den information som de rapporterar.
- (6) För att företag som omfattas av kraven på obligatorisk hållbarhetsrapportering i direktiv 2013/34/EU ska ha tillräckligt lång tid på sig för att förbereda sig för tillämpningen av de nya kraven, bör denna frivilliga standard för hållbarhetsrapportering gälla för räkenskapsår som börjar den 1 januari 2027 eller senare.
- (7) För att företag som inte omfattas av krav på obligatorisk hållbarhetsrapportering enligt direktiv 2013/34/EU så snart som möjligt ska kunna använda denna frivilliga standard för hållbarhetsrapportering, bör denna förordning träda i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

- (8) I enlighet med artikel 49.3a i direktiv 2013/34/EU har kommissionen, före antagandet av denna förordning, samrått med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning¹⁴.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Definition

I denna förordning avses med

- (1) *värdekedjetak*: den övre gränsen för den hållbarhetsinformation som företag som omfattas av artiklarna 19a och 29a i direktiv 2013/34/EU får kräva av sådana företag i sin värdekedja som på balansdagen i genomsnitt inte har haft över 1 000 anställda under det föregående räkenskapsåret.

Artikel 2

Frivillig rapportering

1. Företag som inte omfattas av obligatoriska rapporteringskrav enligt artiklarna 19a och 29a i direktiv 2013/34/EU kan frivilligt lämna ut hållbarhetsinformation i enlighet med den standard för hållbarhetsrapportering för frivillig användning som anges i bilaga I till denna förordning (*frivillig standard*).
2. Företag som frivilligt rapporterar hållbarhetsinformation i enlighet med den frivilliga standarden kan också använda Efrags praktiska vägledning.

Artikel 3

Värdekedjetak

1. Den frivilliga standarden ska fastställa ett värdekedjetak för företag som inte omfattas av kraven på obligatorisk rapportering enligt artiklarna 19a och 29a i direktiv 2013/34/EU.
2. Värdekedjetaket ska endast omfatta de datapunkter som anges i bilaga II till denna förordning.

Artikel 4

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 3 ska tillämpas från och med de räkenskapsår som börjar den 1 januari 2027 eller senare.

¹⁴ Interinstitutionellt avtal mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen om bättre lagstiftning, EUT L 123, 12.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinst/2016/512/oj.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 3.7.2026

På kommissionens vägnar

Ordförande

Ursula VON DER LEYEN